

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Bilanca banke „Slovenije“.

Opravični svet banke „Slovenije“ je sestavil bilanco za čas bankinega delovanja do konca leta 1873 in pregled izgub in dobička. Številke žalibog kažejo, kako slabo se je v tem času gospodarilo pod dr. Costovim vodstvom in da se mora dosti popraviti v vodstvu, ako se društvo hoče ohraniti.

Generalna bilanca za oddelek ogenj kaže:

Aktiva:	
Delniški konto	442.680 gl. — kr.
Blagajnični konto	2.505 „ 22 „
Posojila na zastave	4.058 „ 22 „
Predplače uradnikom	1.152 „ — „
Gotovina pri raznih bankah	45.049 „ 35 „
Menjični konto	923 „ 73 „
Konto nepremakljivega imetka	57.000 „ — „
Table in napisi	6.034 „ 17 „
Premakljivi imetek	11.774 „ 65 „
Terjatve pri pozavarovanju	15.308 „ 09 „
Terjatve pri agentih	12.289 „ 96 „
Terjatve pri filijalah	28.357 „ 25 „
Začasne premije (je samo prehodni znesek)	240.510 „ 46 „
Diferencija pri oddaji delnic (ker so bile po 85 % izdane)	33.903 „ 45 „
Ustanovni stroški	51.167 „ 32 „
Stroški za organizacijo	39.946 „ 69 „
Skupaj	992.660 gl. 56 kr.

Temu nasproti stoje sledeča

Pasiva:	
Delniški kapital	737.800 gl. — kr.
Neizplačani kuponi	1.447 „ 41 „
Začasne premije (prehodni znesek)	240.510 „ 46 „
Rezerva iz premij v gotovini plačanih	58.165 „ 24 „

Upniki	6.076 gl. 49 kr.
Bankini rezervni fond iz zapadlih delniških plač	160 „ — „
Intabulirani dolgovi na hiši št. 24	10.300 „ — „
Skupaj	1.054.459 gl. 60 kr.

Ako se primerjajo aktivna znašajoča 992.660 gl. 56 kr. kaže se izguba pri oddelku za ogenj od 61.799 gl. 9 kr.

Uže ta od opravičnega sveta izkazana izguba je nenavadno velika, zlasti če pomislimo, da se ta izguba banki nij pripetila na borsi, kakor neizredna, ampak v njenem rednem poslovanju, in da se mora zavarovani kapital za prvi začetek še dosta velik imenovati.

V resnici pa je izguba na delniškem kapitalu veliko večja, kakor jo izkaže opravični svet v svoji bilanci.

Preglejmo posamezne točke aktiv. Med temi najdemo nepremakljivi imetek z 57.000 gl. naveden, gotovo previsok znesek, ker ne verjamemo, da bi se bankine hiše kedaj za tako ceno prodale.

Table (6034 gl. 17 kr.) imajo kako vrednost samo, dokler je banka; tudi večina premakljivega blaga (11.774 gl. 65 kr.), pri katerem se je sploh moral denar prav po nepotrebnem trositi, izgubi svojo vrednost s ponehanjem banke.

Od drugih bank za pozavarovanje, dalje od svojih agentov in filijal ima „Slovenija“ terjati 55.955 gold. 30 kr. Ako od tega zneska samo tretji del kedaj izterja, lahko od sreče govori.

Velikanski pa so stroški za ustanovljenje in organizacijo banke, kateri znašajo 91.114 gl. 1 kr. Da ti stroški, kateri se v 10 letih

imajo amortizovati, spadajo med aktiva, nad tem bi k večjemu dvomil veliki nacionalni ekonom, najnovejši člen centralnega odbora gospodarskega društva dr. Poklukar. A tudi ti stroški so le tako dolgo aktiva, dokler banka dela; kakor hitro pa bi banka ponehala, morajo se pasivom prištevati.

Sploh smemo kot gotovi imetek banke smatrati samo toliko kolikor ima gotovine in nepremakljivega blaga in tega obojega je bilo koncem leta 1873 nekaj čez 100.000 gld.

Na delnice je bilo v gotovini vplačanih 258.812 gld. Tedaj je od plačanega kapitala več ko 60% potrošenih in ko bi banka zdaj likvidovala, bi delničarji dobili k večjemu 25 do 30 gold. za eno delnico.

Oddelek za življenje je bil malo srečnejši; prigospodaril je 17.185 gl. 51 kr.; a tu se mora pomisliti, da so pri zavarovalnem oddelku za življenje navadno v prvih letih majheni stroške; banka je za umrlimi samo 13 gl. 35 kr. izplačala.

Tudi v oddelku za ogenj je banka imela v tem času dosti sreče; izplačala je za škode po ognju v neposrednem zavarovanju samo 22.859 gl. 30 kr., za pozavarovane škode pa 19.871 gl. 24 kr. Nasproti so premije znašale za neposredne zavarovanje 142.765 gl. 67 kr., iz pozavarovanj 90.511 gl. 83 kr. Pri takih velikih dohodkih in malih škodah bi se bilo nadejati dobička za banko, ne pa izgube.

Opravični svet v svojem poročilu, s katerim se skuša opravičevati, izgovarja se na bivšega glavnega ravnatelja Treuensteina, ter pravi, da bi se bila banka lahko dosti stroškov ognila, ko bi vodilni ravnatelj bil strokovnjak. Zares čuden izgovor! Ako mož res nij bil strokovnjak, zakaj ga opravični

Listek.

Silverija.

Prizori iz mehikanskega življenja.

(Francoski spisal Lucien Biart.)

II.

(Dalje.)

— Ne.

— Kako moč torej misliš, da imade ta parkelj? Ruiz ga je hotel od mene, da bi se naučil igrati na kitaro, Ibara, da bi imel moč krotiti bike, Manuel Gomez, da bi se naredil ženskam priljubljenega Ti rudiš! Pri duši tvoje matere, dečko, neka ženska je temu povod. Katera je?

Nikdar menim, da še nij bil njen človek v tako hudem položju, kakor zdaj Lucio. Približa se mi.

— Ne izprašujte me, doktor, mi deje s

prosečim glasom; bodite dobronam brez pojoja, posodite mi ta talisman.

— Ne, rečem jaz, pa vržem parkelj nazaj v stekleno omaro. Jaz nočem biti sokriv neumne prazne vere.

— Vi ne veste, za kaj bi rad, makari če ne več ko osemindeset ur, ta predmet, kateri vi ta ko malo cenite.

— Gotovo misliš, da kaj pomaga, in budalost bi bila, ko bi ti ga posodil. Bog vedi, v katero nesrečo bi te spravil. Govoriva, kakor govoré pametni ljudje: Lucio, povej mi, kaj ti teži srce?

Mladenč molči v enomer.

— Z bogom, rečem jaz, pa vzamem klobuk.

— Me ne ljubite! ponavlja don Lucio ter vije roke.

— Da, ljubim, vskliknem jaz, pa prazne vere nikdar. Hvala bogu, da vsled mojega prizadevanja v mestu nihče več ne verjame,

da zamore drob črne kokoši ozdraviti sušico, in take budalosti; zdaj pa hočeš ti, da bi jaz postal prorok ležnjivih lastnosti parklja, ki ga je nosila debeločoka žival? Ne govoriva več o tem, ako me nočeš razžaliti; adieu.

Jaz grem iz kabineta; Lucio gre na lahko za menoj. Ko sva bila na cesti, obrneva se kmalu vsak na svoj kraj, in kmalu sem imel v rokah kljuko Silverijine hiše.

— Ali je moči govoriti se tvojo gospodarico? vprašam Indijana, ki mi je prišel odpret.

— Da, sennor, na vrtu te čaka.

Jaz grem nekaj časa po koridoru, kar zagledam Silverijo. Jaz ostanem.

Silverija gre počasi, smehlja se proti meni. Njena postava je bila srednja, vitka, bela, roza, čelo venčano z debelimi rumenimi kitami, z eno besedo: Silverija je imela v največji meri krasost in čarovnost svojih

svet nij uže zdavnaj izpustil iz službe, ampak mirno gledal, dokler nij bilo potrjeno več ko 6% vplačanega kapitala in banka nij stala pred brezdomno posilne likvidacije?

V naših očeh je za slabo stanje „Slovenije“ samo in samo dr. Costa-Bleiweisova klika odgovorna. Tem ljudem banka „Slovenija“ nij ugodila, ako bi to bila, kar bi po svojem imeni in po svoji naravi kot slovenski narodni denarni zavod, biti morala: namreč denarni zavod za vse Slovence, naj si bodo uže liberalni, ali pod kuto in škofovo palico iščejo svojega zaščita. Napraviti so si mislili v „Sloveniji“ klerikalni zavod, kateri bi ob enem njihovi gospodoljublnosti in njihovim sebičnim namenom ustrezal. Vspeh tega rovanja se kaže v žalostnem stanju banke. Na delničarjih je, da ne dajo dalje rabiti svoje novce tem ljudem, ampak si izbero v opravični svet izvedene moze, ki bodo potem imeli teško nalogo popraviati, kar je Costa tudi tu dozdej zagrešil.

Mi gotovo ne želimo, da bi banka „Slovenija“ propala, in da bi se toliko teško nabranega slovenskega denarja v zrak potrosilo; a mi imamo upanje, da se banka obrani in uspešno dela, samo tedaj, če se odpravi oni nesrečni Costov upliv, kateri je dozdej potlačil še vsako narodno podvzetje, kamor se je vtikal.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 19. maja.

O neki **ministrski krizi** je slišala govoriti „Sonn- und Montags-Ztg.“ ter pripoveduje, da pride namesto Holzgethana baron Hofman za skupnega ministra. V cislejtansko ministerstvo pak: Schmerling, predsednik; Taaffe, notranje zadeve; Arneth, kultus; Tinti, poljedelstvo; Pleiner, finance; Horst dež. bramba. — Poročilo čujemo pač, a manjka nam verovanja.

Delegacije bodo sklenene 22. maja. — Izmed obravnav v delegacijah zasluži ponovljena debata o svetnem položju omenjena biti. Knez Czartorski je rekel, da se ne more skladati z Andrassyjevimi nazori. Knez misli, da mir nij zagotovljen, nego da gremo političnim nezgodam nasproti. Naj se le pomisli koliko so mameluki cesarizma na Nemškem za vojsko dovolili. — Andrassy na to odgovarja, da je verjetno, da se mir ohrani, več kot „verjetno“ se ne

more reči. Avstrija-Ogerska bo imela toliko več prijateljev, čem močnejšo vojsko ima.

Vnanje države.

Ruski car je pri sprejemu tajih poslancev v Londonu kot cilj politike zaznamoval ohranjenje miru na kontinentu. Po sebi se umeje, da se tukaj razume le evropski kontinent, ker centralno-azijatsko pitanje nij sfera sodelovanja drugih vlad, nego le ruske in angleške. „Times“ so s tem zadovoljni, pa opominjajo Francosko, naj igra ulogo resignacije in tako ne kali miru.

Prihod ruskega cesarja slave **angleški** listi v člankih, v katerih se dostojno spominjajo osebnih in vladarskih krepostij ter ga pozdravljajo kot očeta edinburške vodinje.

Francoske stranke se zopet prav dobro kavsaajo, premda se parlamentarično delovanje nij še začelo. Različne grupe majoritete so si v tem edine, da imajo konstitucionalne predlage, osobito osnova o drugi hiši še dolgo čakati na rešenje; a zdaj se za kulisami prepirajo, kaj bi se zaradi tega dejalo na dnevni red. Skrajna desnica bi se rada bavila najprvo z municipalno postavo. O tej diferenci se razpravlja z neizrečeno važnostjo, dežela pa glede nerodovitnih, ali boljšeškodljivih versailleskih brkljarij terja, da se narodna zbornica razpusti. Tudi v parlamentaričnih krogih ima ta ideja vedno več pripadnikov.

Kabinetna kriza se je dovršila in sicer novine imenujejo sledeče članove novega ministerstva: Goulard notranje, Chandon dordy zunanje, Magne finance, Mathien Bodet javna dela, Deseiligny trgovstvo, Dejardins nauk, general Bertauld vojsko. Goulard je odločno za votiranje konstitucionalnih postav in organiziranje septenata. V celi Francoski je popolen mir.

Špansko občinstvo za novo ministerstvo nema nič pravega okusa. Ime Sagasta pravemu domoljubu ostane v grlu. Imenujejo ga šefa „konservativne revolucijske stranke“, to je onih liberalcev, ki stoje na tleh septemberske revolucije, ki se le tako republikanci, ker se jim to najboljše zdi, a ki v resnici le na konstitucionalno monarhijo mislijo. Pet članov kabineta je zasedalo te sedeže uže pod kraljem Amadejom. Dveh strank v tem kabinetu nij: odločnih republikancev, pa Alfonzistov iz prepričanja. Serrano in Sagasta bi s takimi okornimi ljudmi ne mogla vladeti. Novo izšli manifest ministrski jo sam prav jasno kot brezprogramno karakterizira v parlamentarnem pomenu besede, in se v političnem obziru kolikor mogoče splošno izrazuje. Navzočnost pretendenta don Karlosa jej pusti, da se patrijotično nazivlje.

Dopisi.

Iz Konjic 15. maja [Izv. dop.] Nij baš prijetno pisati o ljudeh, ki se radi prištevajo h kulturonomcem prve vrste in ki se ponašajo vsikdar in povsod s svojimi svobodomiselnimi načeli, a nijso senca ni prvega ni drugega. Naše Konjice so v nemem oziru toliko zanemarjene, da smo našim bližnjim sosedom uže „objectum foppabile“. Res se mnogo kriči o svobodi, napredku in omiki v liberalnem smislu. Če si pa kdo naše „kneipmatadore“ po bližnje ogleda in njih puhle — a pardon — malozmožne glavice pretehta, prepriča se lahko, da je boljše in koristnejše biti v društvu dunajskih vratarjev in navadnih slug, nego v onem konjiških filistrov. Ker so menda naše razmere večini čitalcev Vašega veleocenjenega lista neznane, dovolite mi, da vam jih malo natančneje opišem. Zabiležiti Vam moram pak uže naprej, da nijsem z nikakšno antipatijo navdan proti svojim sotržanom, in da se mi ne bode očitalo, da bi bil kakov liberalen pesimist, hočem celo stvar kar mi je najbolj mogoče natanko opisati, se torej ogibati vsakih osob — nomina sunt odiosa — izvzemši glavnih nositeljev principov i osob, katere so vredne, da pridejo pred občinstvo radi njih neverjetne zabitosti.

Izrazil je uže marsikedo izmed nas željo, da bi se ustvarilo pri nas društvo, ki bi delovalo v smislu svobode in napredka v materialnem i duševnem oziru, da bi vsaj nekako paralizirali klerikalni konventikel, ki uže nekaj časa sem v duhu sredovečnih prerogativ gospodstvaželnega popstva tukajšnje kmetsko ljudstvo z verskim fanatizmom bega, ter vse krivde, ki jih je ali samo zakrivilo ali vsaj posredno krivo bilo, da so se godile in da se še gode, na „novo-ersko liberaluštvo“ naklada. A ta srečna misel se še dosedaj nikakor nij realizirati mogla, premda se je uže o tem silno važnem podvzetju privatno in javno govorilo. Da se stvar nij rešila kakor je želeli krivi so naslednji uzroki.

Prvič je krivo tega naše birokratsvo. To je coklja, katere se moramo, ako hočemo biti v prihodnje količkaj samostojni in sami svoji, na vsak način znebiti. Hočem sicer trditi, da so vsi uradniki nasprotniki, da bi

(Dalje v prilogi.)

rojakinj. Oblečena je bila v plašček brez rokavov, in videla se je lahko čarovnost njenega snežnobelega vratu.

Takoj me je očaral njen živahni in mili pogled, njeno smehljanje, njena zračna hoja. Silverija pride do mene, položi mi ročice na rame, pa je bilo takoj njeno čelo na mojih ustnih.

— Dober dan doktor, mi reče sè svojim muzikalnim glasom, a jaz jo objamem. Ali moram biti res vselej bolna, kakar me vaša milost počesti s pohodom?

— Bolna, Silverija? pa ste tako rudeči, tako bistrooki in ustna imate mokra!

— Jaz sem vselej taka, kadar sem bolna, doktor, to vedite. Podajte mi roko, prosim vas, komaj se premikam po tej vročini, in vi ste edini, da se vas upam prositi, da me vzdignete v mojo hojko.

Lepa, gola roka mlode deklice naslone na moja, dišeča glava se nagne na moje rame in tako prideva na vrt.

Blizu velikanske kletke, v kateri je skakalo brezštevilno tičev, v senci velikih oranž, kakih deset korakov od tolmuna, v katerem je padaje mrmrala vodena nitka, je stala hojka lepe devojke. Silverija se vsede kakor tič v svoje svilnato gnezdo. Male, gole nožice so bile kakor rudeč marmor. Deklica se podpre z eno roko, drugo pa podá meni ter me pogleduje od strani.

— Kaj ne, da sem zelo bolna? me vpraša, pa povesi trepalnice, kar je dajalo njenemu obličju bolesten izraz.

— Prav zelo, rečem jaz ter jej poljubim hladne prste; toda jaz vas hočem ozdraviti, Silverija, in vas tudi bodem, ako boste, kakor vselej, pametno in poslušno dete.

— Pametna in poslušna doktor, sem zmeraj. Toda dete nijsem več.

— Kaj pak ste, Silverija?

— Prav nesrečna ženska, mi odgovori ona.

Obraz jej postane resnoben; čez oči plava mračna luč.

— Ali veste, zakaj sem prišel Silverija?

— Videla sem to jutro vašo prijatelja: patra Bermudeza in pa licenciata Tornela.

— Kaj pa sta vam rekla?

— Da svojega oskrbnika spravljam v obup, da sem blazna; žugala sta, da me zapreta v kak kloster.

— Ali vas je to razžalilo?

— Ne močno, kajti ob enem sta mi govorila i o don Diégu Lara; pa ne vem prav zakaj, doktor, vselej se zanimam, kadar slišim, da kdo govori o Diégu.

Silverija je izgovorila te besede milo, naravno, ne da bi povsila oči, in to je mene spravilo malo v zadrego.

Zvijačna devojka je pozvala na boj. Računal sem, da je sovražnik bojezljiv, da ga bode Diégovo ime zmešalo, a mesto tega sem stal pred odločnim sovražnikom, ki je sam klical na borišče.

se tržan prosto gibal in se po svoje vedel. Tega nikakor ne. A uradniki, ki so proti še pravični, se dobri stvari odtegujejo, ter prepuščajo politično areno onim, katerih zla volja je uže od nekdaj na vse kriplje na to težila, da postane tržanstvo služno ustavovernemu birokratstvu.

Drugi vzrok našega do sedaj še jako primitivnega politikovanja, je premala izobraženost našega občinstva samega. Mnogo krat se trdi, da ima pri nas prost kmet zdravši razum za politikovanje, nego tržan. In to je, kakor dokazujejo dosedanje skušnje, gola istina. Ker je redko kateri izmed nas užival ono odgojo, ki bi nam v našem socialnem in političnem življenju in prizadevanju mogla koristiti, in ker se, kar je le mogoče od neke strani intrigira, da bi se tudi nam vcepila kaka razumna istinito napredna ideja za to smo i po lastni krivdi in po krivdi drugih silno zaostali. So možje med nami, katerim bi se popolno zaupati smeli, a mislite, da ti za nas kaj storé? Besed so sicer zmerom kot medica sladkih proti nam, a če ga vprašáš za svet v ene ali druge zadevi, naletel si. Zato se tudi malokateri briga za občinske zadeve. Naš ranjki župan, g. Pan, v vsacem obziru spoštovan mož in poln miroljubja je storil, kar je mislil, da je prav in dovolj. Sedanji, g. dr. Lederer nam še nij dokazal, je-li mu je v istini mar napredek občine i v gmotnem i duševnem obziru. Da je včasí preveč ustavoverstvom navdahren, se je uže pri marsikateri priliki pokazalo. Če bi njegov značaj bili napak sodili, nas bode veselilo, ako nam dokaže nasprotno. Res se možje, ki bi sè svojim domo- i rodoljubjem, z razumnimi nasveti i podučevanjem javnosti lahko mnogo koristili, se bi tacemu koristnemu delovanju odtegujejo, in tako se zgodi, da imajo nekovi „diurnisti“ prosto polje. Da takovi ljudje, ne imajoč niti za prosto društvo dovolj olike, še sploh tu v Konjicah figurirajo, imamo to le onim pripisovati, kojih nalog bi moral biti: delovanje na prosep občinstva in uplivati sè vsemi svojimi močmi i na politično in socialno življenje. Ako bi se to zgodilo, ne bi se godili škandali, o kojih pa sedaj raji molčim, da ne uzrokuje nevolje v vsacem le količkaj omikanem tržanu. A nekaj ne smem zamolčati. Bilo je to 3. majnika, ko se pri „Jelenu“ napove neki „bänkelsänger“ Eberhart. Program je bil precej zanimivo ses-

tavljen; a tudi samo sestavljen. Kar nam je uže naprej kazalo, da zasluži ovo ime, je bil pristavek na programu „Triviale Vorträge auf Verlangen.“ Ta pristavek bil je nekaterim polu-omikancem voda na mlin. Zahtevali so prednašanja, ki je z nevoljo napolnjevalo večino navzočih in silen udar prizadel vsacemu, ki je imel količkaj estetičnega okusa. Da so bile slučajno navzočne odlične dame na to se niti oziralo nij.

Vendar še v tacih žalostnih razmerah upamo poboljšanja. I to je menda naravno. Do zadnjih volitev lanskega leta smo bili v strašni lethargiji, iz katere nas je zbudil le vojni krik tukajšnje takozvane birokratske agitacije — a še takrat na našo škodo in sramoto.

Kakor na komando so vsi vreli na volišče, ter vsled hudega pritiska in terorizma pomagali izvoliti moža, o katerem še nikdar poprej niti čuli nijmo in ki nam v državnem zboru toliko hasne kot letošnji mraz. Volili so ga, ker so volilce s frazami omamili; če ravno smo imeli v naši sredini liberalnega, vseskozi omikanega za občni blagor in narodni napredek vnetega rojaka dr. Prusa za kandidata postavljenega, šli smo na limance dolgojezičnikom. Da si je dr. Prus skozi in skozi liberalen in to v poštenem pomenu besede, so nam ga takrat kot klerikalca razkričavali. Njegov protikandidat g. Foregger mu je sleje sam dal najboljše spričevalo, rekoč: „Moje protikandidat program je liberalnejši od mojega, a zmagal sem zaradi tega, ker me je postavila nemška (nemčurska stranka)“ itd. S to izjavo je pak tudi Konjičanom dal „testimonium paupertatis“, da so res zavidanja vredni. Je-li pak to nij tudi najboljši dokaz, da smo pravega, za našo bodočnost vnetega moža zgrešili? —

Veseli smo vendar, da se razmere pri nas zboljšujejo in to od takrat, ko smo videli, ko sè nas ustavaki in birokrati za nos zvodili. Zaupanje do g. dr. Prusa narašča dan na dan bolje, in uže smo si po njegovej intervenciji v marsičem na boljem. Da si on organizuje stranko, ki bode podrla staro gnjilo poslopje naših zaslepljenih ustavakov in papističnih zarotnikov, bode pak vsacemu svobodomiselnemu po godu. Nada je tudi, da bode vsak, ki je količkaj omikan, v to svrhu po svojej moči deloval. Le pogumno na delo, predenj nas ne poplavi črna garda brezdomincev in koristolovcev. Delujmo složno na podlagi istinite svobode, kulturnega napredka in na slavo napredujočega Slavjanstva! — Prihodnjič o naših šolskih razmerah, o pevske, o gasilnem in „kat. pol. društvu“ nekaj zanimivih črtic. —

Iz Vipave 17. maja. [Izv. dopis.] Kakor je uže obravnavanje o konfesijonalnih postavah v državnem zboru v srcu vsacega človeku — ako li nij od verskega fanatizma preslepljen, ali ako le nema sebičnih namenov in ne išče posebnih stanovskih interesov, kakor večina naših klerikalov — boljše nadeje v prihodnost vzbudilo, tako je tudi med tukajšnjimi liberalci vest o sankcioniranju konfesijonalnih postav veliko veselje prouzročila. Nij torej čuda, če so hoteli s tem svoje veselje izraziti, da so nekoliko funtov smodnika o tej priliki požgali, kakor so to o raznih prilikah z namenom hujskanja klerikalni rovarji uže dostikrat storili. — No, to Vam je bil zopet ogenj v klerikalno streho, ki je v nedeljo 17. maja iz ust g. dekana mogočno

zaplapolal. Med drugimi bedarijami je gosp. Grabrijan tudi te-le mogočne besede izustil: „Kdo pa je tisti, ki je pustil streljati? Otroci, kratkovidneži, telički so to!“ — In vendar je cesar te postavbe potrdil!

Ne bodem vseh, ki so za smodnik kaj dali zapisoval, a radoveden sem vendar, kaj bo neki naš gospod grof, ki je k streljanju največ pripomogel, k temu rekel, da je štet med otroke in „teleta.“ On, ki so ga celo „Novice“ „blagodušni gospod grof“ imenovale, pride kar naenkrat do častnega naslova Grabrijanovega.

Saj pravim, vse se spreminja na tem grešnem svetu, čestokrat se kaj prigodi, o čemer bi si človek še sanjati ne predznil in tako se je tudi blagodušnost našega grofa po besedah Grabrijanovih premenila v „teletino;“ odkar se nij ultramontanskim po tlačenju in pritiskanju ljudstva škilečem nazorom nič kaj prijaznega pokazal. Nič ne bojte se gospod grof! Dasiravno ne mirujejo, dokler se ne maščujejo, dasiravno bodo vedno gledali Vam to veselje nad temi nasrečnimi postavami ogreniti, vendar vas ne bodo dosegli, ker njih peroti jim bodo kmalu pristriženi. Da, maščevanja-želni so ti klerikali!

Če jim pa ta lastnost pristoji, kot braniteljem sv. vere — po njihovem izreku — in ljudem, ki imajo vzvišeno nalogo, krščansko ljubezen med ljudstvom razširjevati, to jako dvomim. — Naj bode pa kdo še tak „brezverec“, naj se tudi ne briga za cerkev in njene zapovedi, samo da podpira temne namene nekaterih fanatičnih gospodoželjcev, pa gredo ti poslednji z njim roko v roci in — klika je skupaj.

Takih mož imamo tudi nekaj v Vipavi. Zdaj Vas pa še vprašam: Zakaj ste se pa dali od teh „otrok, kratkovidnežev in telet“ pri zadnjih volitvah užugat? Sram Vas bodi!

Neki, kot neodkritosrčen človek, znani maziljenec je hotel s tem Vašo blamažo zagovarjati, da je mladoslovenska stranka na „skrivnem rula“, med tem ko so „stari“ — svoje zmage gotovi — roke križem držali, nego agitirali ste in na vse kriplje še celo na prižnicah.

Agitiralo se je uže tudi od naše strani, a agitirali so kmetski posestniki, saj ti so oni steber, na katerega stavimo svoje nade, da nam ne boste pridobljenega terena nikdar več iz rok strgali. Ravno to je črv, ki Vas grize, da so kmetski posestniki k zavednosti prišli in da so oni prvi boritelji narodno-liberalne stranke. Njihovega glasu ne boste zadušili! — Ne, mi Vas ne preganjamo, preganjate in diskreditirate se sami s svojim brezobzirnim ravnanjem. — Naj Vam le v spomin pokličem Vaše rovanje zoper gosp. Ditriha glede zastopstva banke „Slovenije.“ Na uho Vam zašepečem, da se več ve, nego Vi mislite. K sreči je bilo celo ravnateljstvo previdnejši od Vas. — Končno ne vem kako bi imel to Vašo lastnost — ne najdem izraza vsacega, ki nij Vašega mnenja, kar človeška pamet odrekati in ga k „teletom“ prištevati, in še celo na svetem prostoru — v hiši božji! To nij več nesramnost, in denunciranje — to je uže veliko hujše.

Iz Mirne na Dolenjskem 16. aprila. [Izv. dop.] Pri nas bode v kratkem volitev novega župana. Ker nam g. Böhm uže četrto leto kot župan „pašuje“, in ker je, če mu je le količkaj mogoče bilo ves ta čas proti Slovencem agitiral tudi z obrekovanjem ter

— Ali je ljubiti greh? me vpraša deklica, katere pogled me nij zapustil.

— Ne, odgovorim jaz. — A greh je, če se svoji občutki nemajo na pravem mestu. Ali je Diégo Lara mož, ki je dostojen Silveriji Martinez, dete moje?

— Zakaj pa ne, doktor, ako ljubi Silverijo, ako Silverija ljubi njega?

— A on je lupež, vskliknem jaz, cestni bandit. . .

Silverija vstane. Njen pogled me zagrne s pravim svitom. Na odnikalen način strese čarovno glavo, potem pa jo zopet počasi povesi.

— Kaj pa potlej? me vpraša.

— On nij vašega stanu. On nema vaše odgoje, nadaljujem srčno. On nij zmožen razumeti, koliko obzirrov, koliko skrbij, koliko nežnosti je treba izkazovati tako čuteči osobi, kakor ste vi in vaše družice.

(Dalje prih.)

se kazal povsod bolj nemškega kakor avstrijskega državljanu, upati je, da v prihodnje ne volimo ne njega ne kacega drugega njegovih ljudij. Ker bode g. B. dobil službo v Ljubljani ter se od tod tudi tje preselil, mislimo, da za se niti agitiral ne bode. Radi bi mu še za slovo katero povedali, a pustimo ga raji pri miru, hvaležni, da pobere kmalu svoja kopita. Le toliko mu še naj povemo, da ga prej, predno da bo nam položil račun, ne pustimo na pot. Govori se sicer, da mu je pri sestavljanju računa, katerega ves čas svojega županovanja nij položil, pomagal njegov privrženec št. Ruperški župan g. Dolar, a to nam kaže baš, da bomo pregledali občinsko blagajnico. Če bo v redu, potem z bogom.

Treba je, da si izberemo za prihodnjega župana moža, ki se bode odlikoval ne le s pravicoljubjem, nego tudi z vnetostjo za občino. Da mora biti tudi iskren domoljub, se razume samo ob sebi. Zediniti se pak moramo o njem pred časom, da nas ne bode nemškutar prevaril. Treba torej najprvo složnosti! Uže se nam preti od neke strani, katera skrivaj uže sedaj z vsemi sredstvi agituje, da bi postavil se nemškutar za župana. Posebno se za to volitev briga uže omenjeni Dolar, ki je jako spreten v agitaciji, kakor je to pokazal lani v svoji občini, kjer so politično obrekovanje, vino in bog ve katere obljube pomagale odbacniti tamošnjega rodoljuba g. Vašiča. Se ve da se je tam od narodne strani storilo toliko kot nič. Menda tudi uže sprevida, da, ko bi mi narodnega župana volili, bi tudi njemu kmalu odklenkako; vsaj bi si svoj ustavašk rog odvrigel, s katerim drega povsod kot nepokojnež ne-bodiga-treba. Resno bi mu svetovali, naj se briga raji za tvojo lastno občino in naj ne rogovili in dela razpora tam, kjer mu ne pristuje. Naj še povem, da je ta Dolar, ki se povsod s svojo svobodomiselnostjo hvalisa, zelo hud nasprotnik učiteljstva, kakor je to uže pri nekaterih prilikah pokazal.

Občani iz Mirne! bodimo složni in volimo moža Slovenca iz naše sredine, saj se nam jih ne manjka, ki bode imel srce za nas, za naše občinske zadeve, ki bode iskren narodnjak in ne udajmo se nemškutarskim laži-liberalcem! Nikakor bi ne bilo lepo, če bi se dali pod petó zatiralcu naroda slovenskega in prodali samostojnost za poliček vina, kakor so to lani neki naši sosede storili.

Iz Trsta 16. maja [Izv. dop.] Ako še dalj časa tako naprej gre, bode Trst na polji trgovine bankerot naredil. Trgovina hira vidno, promet je slab, zaslužka jako malo, ljudi pa vse polno brez dela. Da pa je začel Trst zaostajati je uzrok le to, da nemamo še nijene neodvisne železnice, katera bi vodila naravnost v Nemčijo, ter bi se tranzitna trgovina ne le pomnožila, nego bi postal Trst potem za Evropo prvo mesto prometa, kateri bi segal v srce Evrope. Država bi s tem mnogo pridobila in marsikateri milijon bi potekel v avstrijsko državno blagajnico. A zdaj so Benetke Trstu uže skoraj polovico trgovine vzele, in blagostanje si izboljšale, ter dosega zopet nekoliko stare slave na lagunah. Vsakemu omikanemu človeku in posebno inozemcem se jako čudno zdi, da vlada to stvar tako zanemarja, ter sama sebi škodo dela.

Tržaški mestni zbor se, (za kar mu

hvala gre) mnogo poteguje za eno od južne železnice neodvisno železnico. Tisoče in tisoče je uže votiral za studije črt in zopet v večerajnji seji je bilo 14.000 gld. dano v ta namen. Koliko sej se je uže imelo, a vse je do sedaj bilo le prazno delo in glas vpijočega v puščavi, zabadava so se novei trosili, vlada dela kar se ji poljubi. Sodi se da je za kulisami vse osobna dobičkarija odločilna, ubogi državljani pa svoje novce za konsorcije studij železnične črte darujejo, da bi s tem sebi in državi koristili.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj števil. 112 **konfisciran** zaradi uvodnega članka, ki smo ga pisali, o tem ka je več narodnih uradnikov iz Ljubljane prestavljenih. — Proti tej konfiskaciji bomo vložili pritožbo. V članku omenjene reči pak bodo ostreje govorjene v prihodnjem državnem zboru, kjer jih c. kr. državni pravdniki ne bodo mogli konfiscirati.

— (Včerajšnji koncert) na korist ubogim dijakom ljubljanskih srednjih šol je vrgel okolo 250 goldinarjev čistega dohodka. Parter je bil poln, tudi lože so bile za dve tretjini zasedene, menj galerije. — Program se je vršil na splošno zadovoljnost. Ta lep vsploh nas mora tem bolj veseliti, ker so neki nemški fanatiki, dalje neki naši klerikalci (ne vsi) in baje neki „filharmonični“ proti koncertu agitirali.

— (Opravični svet banke „Slovenije“) ima 21. maja ob 4. uri sejo.

— (Občni zbor meščanskega zavračanja za umestovanje vojakov) je bil v nedeljo v dvorani mestnega magistrata. Navzočnih je bilo 38 udov. Vodja društva gosp. Horak začne obravnavanje s sledečim govorom: Čast imam, da začenjam 12. občni zbor, in Vam vsem kličem: Dobro došli! Pravila društva za umestovanje vojakov, v §. 20. določujejo, da naj vodstvo vsako leto občenemu zboru kaže natančni račun. To dolžnost je vodstvo vsako leto zvesto izpolnovalo. Tudi denes izvršujem rad to delo in Vam podajem sklep računa o dohodkih in izdajkah preteklega leta 1873. Iz tega računa vidite, da ima to društvo 1729 gld. 44 kr. premoženja, katero je pri obrtniški pomočni blagajnici po 5% naloženo. — Vidite pa iz tega tudi, da je vodstvo po §. 17. društvenih pravil zvesto izpolnovalo svojo nalogo in da je pred vsem drugim skrbelo za redno gospodarenje o vseh društvenih zadevah. Gospodje pregledovalci računov Vam bodo poročali, kako in kaki so dohodki in izdajki. Po §. 14. društvenih pravil zaradi dolgega službovanja ti-le gospodje stopijo iz vodstva: Anton Heidrich, J. N. Horak, Miha Pakič in Šrajnar. — Vsi ti se smejo zopet voliti. Gospod Spoljarič kot preglednik računov poroča, da je imelo društvo pretečeno leto 1470 gld. 36 kr. dohodkov. Za popraviljanje hiše se je potrošilo 936 gl. 8 kr., tedaj od dohodkov še 534 gl. 28 kr., ki so se naložili pri obrtniški pomočni blagajnici. Vodja g. Horak nadalje poroča, da je v kasarni v Trnovem prostor za 648 mož, navadno pa jih zdaj le polovica je kasarni. Društvo šteje 252 hiš za ude. Menenje nekaterih udov, da bi bile mesto hiš, osebe na društveno imenje uknjiženo, se ne da izvršiti, ker je vodstvo deželno

tablarske knjige izreklo, da bi bilo to nepravilno. Nadalje opozoruje g. vodja ude na to, da se pri prodaji hiš premalo na to gleda, ali so udje tega društva. Hiša, ki je ud, je gotovo več vredna, vsaj kapital za ukvartiranje dveh vojakov, representira svojo svoto od 150 gld. Nadalje g. vodja nasvetuje, da se napravi na kraju vrta v Trnovem, kileži proti cesti, mesto lesene ograje zid, kar bi poslopje lepšalo in vedno popraviljanje lesene ograje odpravilo. Razgovora o tem predlogu se udeleže gg. dr. Ahačič, Pakič, Spoljarič in Horak. Predlog se potem enoglasno sprejme. V odbor so izvoljeni gospodje: J. N. Horak, Maršalek, Ahčin Gaspar, Šrajnar, Pakič.

— (Na ljubljanski gimnaziji) novo imenovani prof. Wiesthaler nij Nemec — kakor smo zadnjič krivo podučeni rekli — nego štajerski Slovenec, ter je baje celo iz slovenščine izpit naredil.

— (Imenovanja.) Za okrajna glavarja na Štajerskem sta imenovana: Premrov pl. Premerstein (sedaj v Ljubljani) in vitez pl. Finetti (sedaj v Gradci.) Prvi bode baje okrajni glavar v Ljutomeru, drugi menda v Radgoni; v teh krajih baš zdaj glavarjev nij. Gospoda sta menda zmožna slovenščine. Dalje je minister prava imenoval direkcijskega adjunkta pomožnih uradov B. Baltiča za predstojnika pomožnih uradov ljubljanske deželne sodnije; deželnotablarskega in zemljeknjižnega adjunkta deželne sodnije v Ljubljani Fr. Martinca za predstojnika deželne table in zemljiščnih knjig pri imenovani sodniji, okrajnega sodnika v Senožetih Pesjaka za svetskega tajnika pri ljubljanski dež. sodniji, in okr. sodnije adjunkta Mošeta v Brežicah za adjunkta okrožne sodnije v Celji, okrajne sodnije adjunkta dr. Paueerja iz Planine na Brdo, okrajne sodnije adjunkta Ferd. Stareta iz Črnomlja v Kranj, in okrajnega sodnika K. Pleška iz Črnomlja na Vrhniko.

— (Velika slana) je bila v soboto in nedeljo jutro v ljubljanski okolici, okolo Šmarja pod Ljubljano, okolo Vrhnike in najbrž tudi drugod po Kranjskem, ter je krompirju in fižolu na polji veliko škodo naredila.

— (Iz Planine) se nam 18. t. m. piše: Pri nas je včeraj in predvčeranjem strupena slana vse cvetje in sadeže pomorila in nam upanje dobre letine ugonobila!

— (Od Vrhnike) se nam piše 18. t. m.: Pretečena noč je bila zopet osodepolna, prouzročila je mnogo še ne popolnem znane škode. — Predzadnja noč bil je velik vihar, palo je iz hudournih oblakov mnogo dežja, čez dan jela je mrzla burja pihati, in je svet zopet posušila, noč bila je jasna, brez vsake meglice in nastal je nenavaden mraz, gorkomer je kazal na prostem ob 9. zvečer + 4° o polnoči + 2° in ob treh zjutraj — 0° Celsius. Luže bile so zamrznene in stoječe vodice z ledom pokrite. Na močvirji videla se je bela slana in solnce je svoje zgodnje žarke pogubonosno na bliščečo odejo vprlo. Krompir in rež je večidel pokončana, tudi druge setve in sadje je zelo oškodovano, holmei so orujaveli. Nada dobre letine je šla tudi pri nas po vodi, i up beži da zima v tem poluleťju bila je zadnja, ker gorkoto še vedno pogrešamo. — 700 for. se je poslalo v večno mesto Rim, zato da smeta se neka strijniča poročiti!! Nij škoda denarja; marsikateremu domačemu revčeku bi se s

tem denarjem dalo pomagati. Kakšni odstotki od premoženja terjali bi se od ljudi ki bi hoteli še v bližnjem rodu v zakon stopiti? Za denarje dobi se vse, denar čez vse — rimsko geslo.

— (Iz Šmartina) pod Šmarno goro se nam poroča: Na neki svatovski so se fantje stepili in je eden 30letnega kmetskega sina tako v žlico z nožem dregnil, da je ranjenemu želodec ven pogledal. Sicer ima ranjeni še šest zabodajev. Ker je bil vojak, imel je v 14 dneh med vojake odriniti, a zdaj bode revež odrinil najbrž k največji božji vojski.

— (Iz sredine Krasa) se nam piše: Včeraj popoldan 15. majnika, t. l. so bile občine Štjajak, Gorenja branica in Mavče alarmirane zavoljo nekega Kranjca, ki je 2 konja v Cirknici ukradl in v Trstu prodati hotel. — Ko pride okolo treh popoldan ta Kranjec, ves uspehan v Mavče nakrmi konje in sebe. Ko pa zapazi, da ga ljudje nekako sumljivo gledajo, gre naglo naprej proti Gorenji branici. Ko zagleda pred soboj okolo 200 korakov žandarje, kateri so bili po vseh kotih nastavljeni, popusti ta konje na cesti in pobegne v Štijaško mejo. Konje so peljali v Vipavo — za možem pa je teklo več žandarskih patrol in več najetih kmetov iz bližnjih vasi. — Če so tatu ujeli, mi do zdaj nij znano. — Denes zjutraj smo imeli zopet dež in nekoliko časa tudi sodro z močno burjo. Sadja ne bo niti polovico, kakor se je mislilo namesto se debeliti, pada doli. Zarod gre močno v vilice, posebno pa od mladih trt.

— (Iz Celja) se nam piše 16. maja: Neugodno vreme je v konjiškem okraji mnogo škode prouzročilo. Zlasti je po južnej strani Pohorskih dolin mraz posebno sadunosno drevje hudo poškodoval. Vinograde so za 1/6 poškodovani. — Po vinogradih višje ležečih je poškodovanje poleg došlih poročil različno; v enej točki pak soglašajo vsa poročila, namreč v tej, da so starejše trte mnogo več trpele, nego mlade in da so najmlajše trte čisto zmrznile.

— (Poslednja povodenj) na Štajerskem, je mnogo škodovala v Verzeji, Krapji in Motu (ljutomerska okolica) in sicer na polji, pri hramih i mlinih; tudi je odnesla dereča voda nekaj živine in drugega blaga.

— (Ptujška čitalnica) ima 26. maja t. l. ob 4. popoldne občni zbor, ki voli novi odbor. Gospodje članovi se uljudno vabijo, naj se zborovanja v obilnem številu udeležijo.

— (Iz Rajhenburga) se nam piše 17. maja: Denes je bil tukaj zopet hud mraz, hujši, nego 1. majnika; na mlakah se je videl led. — V sredo, dne 27. t. m. imajo učitelji iz okrajev Brežice, Kozje in Sevnica na Planini (Montpreis) konferencijo. V rajhenburške fari koze še vedno razsajajo in ljudi davijo. Pred dvema tednoma je g. dr. Kočvar sam več takih bolnikov službeno obiskal.

Narodno-gospodarske stvari.

Nova postava o zemljišnih knjigah za Kranjsko.

(Dalje.)

3. Kako je postopati, kadar se napravljajo zemljiške knjige.

a. Organi.

§. 12. Napravljajo se zemljiške knjige neposredno pod nadzorom predsednikov sodnij

prve stopnje ali pod nadzorom sodniških uradnikov, katere so predsedniki postavili, po okrajnih sodnikih — predstojniki mestno-delegiranih sodnij niso izključeni — ali po njih namestnikih. Za namestnike se smejo rabiti samo taki sodniški uradniki, kateri so izprašani za sodniško službo. Ako bi se bilo bati zaradi opravičnih ali službenih razmer kakor okrajne sodnije, da bi se zemljiške knjige ne mogle po okrajnem sodniku napraviti ugodno ali ne v primerni dobi, sme predsednik deželne nadsodnije to nalogo izročiti, dokler je treba, drugemu, za sodniško službo izprašanemu uradniku, kateri se je okrajni sodniji odkazal za začasno službo-bovanje. Tako isto more predsednik sodnije prve stopnje po svojem sprevidu enemu ali več sodniškim uradnikom naročiti, da naj napravijo namesto mestno-delegiranega okrajnega sodnika zemljiško knjigo za mesto, v katerem ima sodnija svoj sedež. Sodniški uradniki, katerim se je na način naročilo napravljati zemljiške knjige, imajo samostavno izvrševati opravila, katera so po tej postavi odkazana okrajnim sodnijam in okrajnim sodnikom.

§. 13. Pri obravnavah s strankami naj si sodniški uradnik, kateri pozvedbe vodi, privzame priseženega perovodjo.

b. Pripravne uredbe.

§. 14. V pripravo teh pozvedeb, katere se imajo za vsako katastersko občino posebe zberati, se mora napraviti kar mogoče popolno kazalo vseh v katasterski občini ležečih nepremičnin in njih posestnikov, ter se mora preskrbeti posnetek katasterske mape. Ako se nahajajo v katasterski občini deželno-knjižne nepremičnine, je o teh napraviti posebno kazalo, ter se morajo vrh tega priskrbeti posnetki tistih listov katasterske mape, kateri obsegajo te nepremičnine.

§. 15. Pozvedbe se imajo zberati v srenji, h kateri spada katasterska občina, in ako treba, tudi na mestu, da se zvč, kako da je. Za začetek teh pozvedeb je postaviti dan in ga naznaniti po oznanilu, katero se dene v deželni uradni časnik in se razglasi v vseh dotičnih in sosednjih občinah. Oznanilo mora imeti to opombo, da smejo priti vse osebe, katerim je iz pravnih zadev mar, da se pozvedo posestne razmere, in da smejo povedati to, kar je pripravno za pojasnenje in varovanje njih pravic.

§. 16. Vsi znani posestniki tistih, v katasterski občini nahajajočih se nepremičnin, zaradi katerih je treba posebno stanje pozvedeti, so posebno povabiti, da pridejo, in pozvati, da naj seboj prineso pisma, katera se tičejo njih posestnih razmer. Pozivajo se posestniki, kateri bivajo v tisti srenji, kjer se pozveduje, po županij. Zunaj te srenje bivajočim posestnikom mora sodniški uradnik, kateri pozvedbe vodi, pismene pozive poslati in skrbeti zato, da se jim dostavijo v pravem času in zanesljivo.

§. 17. Za posestnike, katere je povabiti, ki niso samovlastni in katerih postavni zastopniki niso znani, kakor tudi za tiste, katerih bivališče nij znano, in kateri niso postavili nobenega pooblaščenca, naj okrajna sodnija postavi zastopnika za obravnavo, katere se vršijo o zadevah naprave zemljiških knjig. Ako katera pozvanih osob ne pride, tedaj mora, ako to zahteva napredovanje pozvedeb, sodniški uradnik, kateri pozvedbe vodi, postaviti zanjo nepristranskega zastopnika.

§. 18. K pozvedbi je privzeti kot sodniški priči vsakikrat dve zaupni osobi izmed onih po občinskem zastopu zato izvoljenih.

c. Kaj in kako se pozveduje.

§. 19. Pozvedbe imajo za predmet: 1. Preskušati, ali so kazala nepremičnin in katasterskih map prav in popolnoma narejena, in popraviti kazala in mapne posnetke, ako bi bilo to treba; tudi se ima po potrebi privzeti prisožen zemljemerec; 2. preiskovati, katere zemljiške parcele naj se zložijo, da naredo eno zemlje-knjižno telo; 3. pozvedeti pravice, katere so zvezane z posestjo nepre-

mičnin, ter poljske in hišne služnosti (servitute) katere se njih držé.

(Dalje prihodnjič.)

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalesscière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: bolezní v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, naprebojivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, skalno silo, ožornost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovala:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873.

Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaju. Bil sem bolan na prsih in živcih, tako da sem od dneva do dneva vidno gineval in vsled tega dalj časa nijsem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudoviti Revalesscière, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem vživljanju Vaše tečne in zlahtne Revalesscière popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napoten sem tedaj, vsem bolnim to razmerno jako dober kup in okusno zdravilo kot najboljši lek priporočati in ostajem Vaš udani

Gabriel Teschner,
slušaatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovica, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nervoznem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas uljudno prositi, da mi na pošto povzete 1 funt Revalesscière navadne sorte, poleg različnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Přilep, pošta Holešan na
Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesscière du Barry pošla in je za mojo želodčno slabost in neprebavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas prosim, da mi od prave Revalesscière 2 funta na povzete kakor hitro je mogoče pošljete.

Spoštljivo udani

Jožef Rohaček, gozdar.

Tečajšji kot meso, prihrani Revalesscière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dušajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Listnica uredništva: Več študentov na Dunaji: Novi Ladislav Bubus iz farovškega lista je nam in našim bralcem premala osoba, da bi zasluzil natis vaše sicer dovtipne ali sicer celo občinstvo ne zanimajoče poslanice. — Več gospodov dopisnikom, katerih dopisov zadnje dneve nijsmo sprejeli, prosimo ne zameriti in jim ponavljamo prošnjo, osebni h polemik in napadov kjer le moči izogibati se, osobito kjer nemajo dokazov in prič pri rokah, ki so pripravile pred sodnijo dokaz resnice izvesti. Za stvarne dopise in mala poročila pak smo vsacemu prijatelju našega lista ki je od strani slov. občinstva gotovo najbolj postrezen vselej jako hvaležni. Vsem dozdanim gg. dopisnikom pa pri tej priliki izrazujemo svojo najtoplejšo zahvalnost.

Tuji.

16. in 17. maja.

Pri Slonu: Lizinger, inženier iz Beljaka. — Magovitz iz Trsta. — Celligoy iz Reke. — Komel iz Novega mesta. — Železnikar iz Sermea. — Tornjari iz Gorice. — Glauberecht, c. kr. major iz Prage.

Pri Maličih: Marcell pl. Watzburg, c. kr. stotnik iz Trsta. — Kraker, trgovec z Dunaja. — Schluderer, komandant 72. polka pešcev iz Požuna.

— Lindner, inženier z Dunaja. — Bundalek, potnik z Dunaja. — Rosenberg, trgovec, Polak, potnik z Dunaja. — Tugendhat, potnik iz Bielle. Pri **Zamoreci**: Zank iz Rakeka.

Dunajska borza 19. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gld.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	"	35	"
1860 drž. posojilo	105	"	50	"
Akcije narodne banke	980	"	—	"
Kreditne akcije	221	"	75	"
London	111	"	75	"
Napol.	8	"	94 1/2	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	106	"	—	"

Kupiti se hoče

kaka mala graščinica ali posestvo najraje na Gorenjskem, ali v kakem drugem zdravem kraju v bližini kakega mesta ležeča v vrednosti od 6 do 7000 goldinarjev, proti dobrim plačilnim pogojem. (136—1)

Adrese naj se pošiljajo samo do konca tega meseca do gosp. **Roze Hüber**, posestnica grašine Gallenberg, zadnja pošta Loke pri Zagorji (Sagor).

Abecednica s podobami

za čitanje in čtetje. (Risal i pisal Andr. Fr. Znidarčič) velja v tiskarnici družbe sv. Mohora v Celovci, pri gosp. pisatelji na Banjšicah (pošta Canale-Görz) in po bukvarnicah 30 kr. a. v. Kdor jo hoče po pošti prejeti, doda še 2 kr. za poštnino. Kdor pa naroči pri pisatelji 10 Abecednic (z nakaznico), ne plača poštnine. (133)

Odprtje vrta in kegljišča.

Jemljem si čast, naznanjati spoštovanemu občinstvu, da sem prevzel gostilnico

„zur Vereinigung“

v Ljubljani, kolodvorska ulica 127.

Trudil se bodem, da ustrezem vsem terjatvam p. n. gostov glede kuhinje in pijače kolikor bo moči. K obilnemu obiskanju teh gostilničnih in vrtnih lokalitet, kakor k uporabljevanju kegljišča vabi udano

Ferdinand Michl,

poprej denarnični natakhar na kolodvorski restavraciji v Ljubljani. (134—1)

Passog-ov veliki zverinjak

Samo do konca tega meseca

je tukaj videti:

Ta menažerija ima v sebi veliko število reparskih zverij in druga živalska plemena iz vsega sveta. Zverji dobivajo svojo hrano vsak dan ob 4. uri popoldne. Menadžerija ali zverinjak je odprt od jutra ob 8. uri do zvečer ob osmih. Tudi se vsak dan predstavlja mlada kolosalna velkanska gospa: isto tako se producira afrikanški slon, ki se ne sme zamenjati z indijskim slonom, kakor tudi so bili že večkrat tukaj videni in imajo ves drugačen život. Kace od 6 do 20 komolcev dolge od raznih delov sveta.

Cena vstopnih mest: I. mesto 40 kr. II. mesto 20 kr.

Tudi se risi, volkovi, medvedje itd. hočejo kupiti.

S spoštovanjem

Passog.

Obznanilo.

Na deželni realni gimnaziji v Ptujem je izprazneno začetkom šolskega leta 1874/5 učiteljsko mesto za naravoslovje.

Prosilci za to učiteljsko mesto, s katerim je spojena letna plača 1000 gold. in petletne v pokojnino štete doklade po 200 gold. po službi, ki so jo na kaki domači srednji šoli v lastnosti rednega profesorja pet, oziroma deset, petnajst, dvajset ali petin-dvajset let opravljali, kakor tudi aktivitetne priklade letnih 200 gold., imajo prošnje, ki imajo obsegati starost, dovišene študije, učiteljsko sposobnost za naravoslovje za celo gimnazijo, jezikove znanosti in dosedanje porabljenje v učnem uradu popolnem dokazati, uposlati gotovo do konca junija štajerskemu deželnemu odboru.

Definitivno namestitev se zgodi še le po triletnem službovanji.

Želi se, da učitelj tudi more podučevati v slovenskem ali francoskem jeziku.

Gradec, 1. maja 1874.

(135)

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupitii, za katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzamejo, **dokaz najstrogejšje solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami in cvetlicami emailirana, prav elegantna in po niski ceni, koristna za vboje in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo 12 gld. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljšje delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zaiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrična ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom, najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentalčnim kašipotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikla in pravem, čistem talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove fazone, z dvojnimi kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato verižico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronometer-ura z dvojnimi pokrovom, najfinejše emailirana, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 rubinov, z najfinejšo verižico iz talmi-zlata, medaljonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi pokrovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gl. z dvojnimi steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar družega razglašene ure ceneje.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s 5letno garancijo gl. 1 1/2, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na pošto povzete ali pošiljatev zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzete in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visocini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

Izvrstni zastopniki za dežele se iščejo.